

عنوان مقاله:

سنجش الگوی توزیع فضایی آسیب پذیری اجتماعی - کالبدی شهری در مخاطرات طبیعی (مطالعه موردی منطقه هفت شهرداری تهران)

محل انتشار:

مجله تحلیل فضایی مخاطرات محیطی، دوره 6، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

ابوالفضل مشکینی - *TARBIEAT MODARES*

علی محمد منصور زاده - *Khwarizmi*

زینب شاهرخی فر - *Khwarizmi*

شهربانو موسوی - دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

شناخت الگوهای فضایی در آسیب پذیری نگاه جامعی به نقاط آسیب پذیر را شامل می شود و قدرت تحلیل را برای مسئولین محیا می کند. لذا ضرورت دارد که الگوهای آسیب پذیری را شناخته تا با توجه به آن ها در مواقع بروز بحران، میزان آسیب را به حداقل رساند. شهر تهران به عنوان مرکز سیاسی - اداری کشور، با توجه به بار جمعیتی و توسعه فیزیکی - کالبدی با مخاطرات متنوعی روبرو می باشد. در این پژوهش سعی شده تا الگوی توزیع فضایی آسیب پذیری شهری در برابر مخاطرات طبیعی در ابعاد اجتماعی و کالبدی در منطقه ۷ تهران تحلیل شود. روش این پژوهش توصیفی-تحلیلی و مدل مورداستفاده منطق فازی مثلثاتی می باشد. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که: طبق امتیاز Z مقادیر مثبت ۱.۹۶ به بالا، که در پهنه جنوب شرقی منطقه خوشه هایی با لکه های داغ را تشکیل داده اند. نشان از آسیب پذیری بیشتر در این قسمت هاست. همچنین مقادیر منفی ۱.۹۶- و کمتر که از نظر آماری معنی دار بوده و به رنگ آبی هستند لکه های سرد را تشکیل داده اند، و این گونه تفسیر می شود که نواحی دارای آسیب پذیری کم نیز در فضا خوشه بندی شده و عمدتاً در پهنه شمال غربی قرار گرفته اند. بنابراین هر چه دامنه رنگ موردنظر در ناحیه های قرمز و آبی کاسته شود دارای معناداری آماری کمتر بوده تا جایی که این امتیاز مثبت منفی ۱.۶۵ برسد که در این وضعیت رفتار فضایی آسیب پذیری از نظر خوشه بندی های داغ یا سرد با مقادیر بالا و پایین و خودهمبستگی فضایی غیر معنی دار تلقی می شوند که بر روی نقشه نیز با رنگ زرد نمایش داده شده است.

کلمات کلیدی:

,natural hazards, social and physical vulnerability, Region 7 of Tehran, GIS
مخاطرات طبیعی، آسیب پذیری اجتماعی و کالبدی، منطقه ۷ شهرداری تهران، سیستم اطلاعات جغرافیایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1285665>

